

покриття бюджетного дефіциту й фінансування пріоритетних програм розвитку економіки, впровадження інновацій [1].

Виникає необхідність цілісного підходу до вирішення завдань поліпшення інноваційної складової розвитку підприємств України, яка у кінцевому результаті визначає конкурентоспроможність як окремих суб'єктів господарювання, так і національної економіки в цілому.

Отже інноваційний шлях розвитку – єдиний можливий напрямок забезпечення конкурентоспроможності в сучасних умовах. З огляду на сировинне спрямування експорту українських виробників необхідна швидка переорієнтація на нові технології, оновлення основних фондів підприємств для забезпечення конкурентоспроможності вітчизняної продукції на міжнародному ринку. Для сприяння зацікавленості українських підприємств до впровадження інновацій важливе створення певних умов – чітке законодавче регулювання діяльності, надання «податкових канікул» для підприємств тощо. Необхідним є затвердження чіткого плану фінансування інноваційного сектору української економіки з чітким розписом обсягів фінансування та видів інноваційної діяльності, на які буде спрямовано таке фінансування. В масштабах всієї країни треба приділити належну увагу ефективній інноваційній політиці, що буде спрямована на стимулювання та активізацію інновацій в промисловості.

Література

1. Гришова І. Ю. Проблеми формування інноваційної системи України / І. Ю. Гришова, Т. М. Гнат'єва // Інноваційна економіка. - № 12. – 2012. – С. 54-62.
2. Довгань Л. Є. Стратегічне управління: [навч. посіб.] / Л. Є. Довгань, Ю. В. Каракай, Л. П. Артеменко. О К: ЦУЛ, 2011. О 440 с.
3. Закон України «Про інноваційну діяльність» / Верховна Рада України. — Офіц. вид. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/40-15>
4. Наука та інновації : (статистичні дані) [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.ukrstat.gov.ua/>

Бондар В.Ю. студ. гр. ЕП15 скз
Науковий керівник: к.е.н., доц. Сисоліна Н.П.
Кіровоградський національний технічний університет
м. Кіровоград, Україна

НАПРЯМИ ІНФОРМАЦІЙНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ НА ПІДПРИЄМСТВІ

В сучасних умовах надзвичайно динамічного середовища інформація відіграє все більш важливу роль як ресурс, і як товар, стає все більш релевантною у якості вхідного фактору виробництва. Інформація перетворюється на стратегічний ресурс, від якого залежить конкурентоздатність всіх підприємств.

Найбільш суттєвим за визначенням науковців є внесок інформації у створення конкурентної переваги підприємств.

Будь-якого виду інформація передається за допомогою повідомлень, що формуються як послідовність знаків та символів або параметрів фізичних процесів, які відображаються на матеріальних носіях: папері, лініях зв'язку, магнітних та оптичних носіях тощо. Взагалі інформація - це знання, які отримує, наприклад, споживач у результаті сприйняття і переробки певних відомостей. Економічною є інформація про суспільні процеси виробництва, розподілу, обміну та використання матеріальних благ, корисні дані сфери економіки, що відображають через систему натуральних, трудових і вартісних показників, планову й фактичну виробничо-господарську діяльність та причинний взаємозв'язок між керуючим і керованим об'єктами.

Життєвий цикл інформації розглядається як весь період обігу інформації, починаючи з моменту її появи ззовні або створення і до безповоротного видалення. Управління ж життєвим циклом інформації передбачає контроль над інформацією в момент її копіювання, передачі або переходу з одного подання (формату) в ін.

У загальному значенні можна охарактеризувати життєвий шлях інформації як кілька етапів: отримання інформації, її оцінка, використання, зберігання і далі видалення в разі її морального застаріння. На кожному етапі, який проходить інформація особливу увагу варто приділяти її захисту.

Інформація стає шумом одразу після того, як втрачає зміст, або отримується її надлишок.

За технологією оброблення економічну інформацію поділяють на види:

- первинна - інформація, що виникає на початковій стадії процесу управління. Це сукупність початкових даних, потрібних для розв'язання задач; похідна – інформація, що заново створена;

- проміжна - інформація, що надходить для чергового оброблення. Проміжна інформація характеризується тим, що містить результати розрахунків, що використовуються для наступних розрахунків;

- внутрішня - інформація, що виникає у процесі господарської діяльності об'єкта; зовнішня - інформація, що виникає за межами об'єкта;

- змінна - інформація, що характеризується зміною своїх значень під час кожної її реєстрації. Використовується в одному циклі оброблення; умовно-стала - інформація, що зберігає свої значення протягом тривалого часу;

- необроблена - інформація, що в незмінному вигляді переходить із вхідної у вихідну;

- вхідна - інформація, що вводиться до оброблення; вихідна - видається наприкінці оброблення як кінцевий результат. Вихідна інформація утворюється як результат розв'язання задач і використовується для управління об'єктом і прийняття ефективних управлінських рішень.

Без інформації неможливо виробити оптимальні управлінські рішення,

а отже, і здійснити потрібну дію, яка є кінцевою метою функціонування будь-якої системи. Саме інформацію слід вважати первинною ланкою у функціональній системі "інформація - рішення - дія", оскільки вона є організуючим початком будь-якої, зокрема господарської, діяльності. Кількість, зміст та своєчасність отримання інформації визначають якість рішень, які приймаються, а також, в кінцевому рахунку, і ефективність діяльності суб'єкта господарювання.

Здійснюючи свою виробничу господарську діяльність підприємства вступають в розрахункові відносини з іншими підприємствами, організаціями і особами. Ці розрахунки пов'язані з формуванням основних і оборотних засобів, отриманням послуг.

Постачальники зацікавлені у фінансовій звітності, щоб визначити, наскільки вчасно буде погашена заборгованість підприємства перед ними. Чим більше постачальник залежить від підприємства як клієнта, тим уважніше він стежитиме за його фінансовими результатами для того, щоб оцінити ступінь надійності збуту своєї продукції.

Розрахункові взаємовідносини між постачальниками і покупцями виникають у процесі господарської діяльності підприємств, і цим відносинам, як правило, повинне передувати укладання договорів (контрактів) купівлі-продажу товарно-матеріальних цінностей, договорів підряду на виконання різних робіт, надання послуг тощо.

Покупці, що залежать від підприємства як постачальника необхідних їм товарів та послуг, і зацікавлені у стабільності поставок. Чим більша залежність клієнтів від постачальника, тим більше вони зацікавлені в його фінансовій звітності для прогнозування динаміки цін та фінансової стабільності.

В наш час документообіг між підприємствами повинен бути швидким, захищеним та відповідати законодавству, тому підприємства все частіше використовують електронний обмін документами.

Однією з програм електронного обігу документів є EDI (Electronic Data Interchange) (Електронний Обмін Даними). Це серія стандартів і конвенцій щодо обміну структурованою цифровою інформацією між організаціями, що базується на регламентації форматів переданих повідомлень. Головна задача EDI — стандартизувати обмін транзакційною цифровою інформацією, забезпечити можливості програмної взаємодії комп'ютерних систем різних сегментів, організацій, підприємств. Іншими словами — це обмін фінансовою, комерційною, логістичною документацією у вигляді стандартного структурованого електронного документу безпосередньо між комп'ютерними системами бізнес партнерів.

Переваги використання EDI-технологій: гарантія безпечної передачі комерційної інформації, доставки документів; достовірність передаваної інформації; контроль документообігу — отримання і обробка статусів документів (відправлений, отриманий, прочитаний та ін.); виключення необхідності використання e-mail, факсу, телефону для передачі

документів; оперативність – скорочення на 80% часу на опрацювання кожного документа у цілому ланцюгу.; ощадливість – зменшення витрат, пов'язаних з паперовим документообігом: людино-години, витратні матеріали, оргтехніка та ін.; мінімізація помилок, що можуть виникнути при опрацюванні повідомлень за рахунок мінімізації ручного внесення інформації; диверсифікація способів підключення – інтеграція з ERP-системами, а також доступність і простота використання WEB-EDI; підвищення ефективності роботи всього ланцюга постачань, у тому числі за рахунок впровадження стандартів «GS1 International»; скорочення складських запасів і оптимізація логістики і прийому товарів; допомога у вирішенні спірних ситуацій – провайдер EDI може надати обом сторонам конфлікту повну інформацію про те, що і коли сталося з документами.

Отже, ефективне використання інформації передбачає певну обізнаність менеджерів підприємства у механізмах «трансформації» інформації у знання. Очевидно, що успіх підприємств у майбутньому залежатиме від правильного розуміння понять «інформація» і «знання», їх взаємозв'язку та ролі для управлінської діяльності.

Література

1. <http://konspekta.net/lek-6899.html>
2. <http://buklib.net/books/22745/>
3. <http://ua-referat.com>

Бондар Ю.А., к.е.н., доц., Сазоненко Ю.А. курсант
Кіровоградська льотна академія Національного авіаційного університету
м. Кіровоград, Україна

ФОРМУВАННЯ КОНКУРЕНТНИХ СТРАТЕГІЙ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ ПІДПРИЄМСТВ

Основою розвитку сільськогосподарських підприємств є конкурентоспроможність сільськогосподарської продукції як на регіональних так і на міжнародних ринках. Оскільки кількість продукції та її частка у загальносвітових обсягах виробництва на ринках сільськогосподарської продукції з кожним роком збільшується підвищення її конкурентоспроможності є головною стратегічною проблемою.

Впровадження ефективного механізму формування та вибору конкурентних стратегій сільськогосподарських підприємств, на основі їх стратегічного потенціалу, дозволить забезпечити високу економічну ефективність їхньої діяльності та зайняти стійкі конкурентні позиції на внутрішніх і зовнішніх ринках в довгостроковій перспективі [1].

Метою дослідження є визначення основних конкурентних стратегій сільськогосподарських підприємств.